

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà la consellera.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Señora Navarro, como sabe, por este Consell no va a quedar intentar terminar de manera anticipada hacer esa rescisión de contrato de manera anticipada en el departamento de la Marina. Mientras tanto seguiremos controlando el dinero público, el de los valencianos y las valencianas, y seguiremos velando porque se garantice la equidad y la calidad asistencial en todos y cada uno de los departamentos que fueron privatizados por el Partido Popular.

La valoración de este momento, creo que podemos coincidir la mayoría de esta cámara en que es positiva. Es positiva porque se ha cumplido uno de los compromisos emblemáticos en sanidad, pero también para este gobierno del cambio, que es retornar la sanidad a lo público. Se anunció con dieciocho meses de antelación la no prórroga del contrato de este Acuerdo del Botánico y estamos ante la primera desprivatización del país de esta envergadura en el sistema sanitario, incluyendo un hospital. Un proceso de reversión que se ha hecho de manera ordenada, planificada y transparente.

Y aunque no ha sido un camino fácil –ahí están esos nueve recursos en el Tribunal Superior de Justicia por parte de la empresa para paralizar la finalización del contrato, algo que tendría que ser mucho más normal de lo que hemos vivido– hemos podido superar esos obstáculos. Y el objetivo es fortalecer la sanidad pública valenciana, el sistema público valenciano y entender la salud como derecho y no como negocio.

Y también garantizar que las decisiones de los profesionales que no se atienden no estén condicionadas por el beneficio empresarial. Es garantizar un entorno en el que las decisiones asistenciales solo tienen en cuenta la ganancia en salud y no la ganancia en la cuenta de resultados de ninguna empresa.

Esto se posibilita apartando de la ecuación el beneficio empresarial, que es dinero que escapa del sistema público e invirtiéndolo dentro de la sanidad con más profesionales: 303 puestos de trabajo nuevos que se crean y 7,8 millones de euros de inversión para ese departamento. Para entender la salud como derecho –como le decía– y no como mercancía.

Y quizá, ahora ya que ha llegado a fin la privatización de este departamento, conviene que no se nos olvide cómo hemos llegado a esta larga etapa de privatización. Ese gesto de generosidad con el dinero público que hizo el gobierno del Partido Popular al privatizar departamentos de salud, el 20% de la asistencia sanitaria en la Comunidad Valenciana, en ninguna comunidad autónoma se llegó tan lejos. En Madrid hicieron intentos, se paró en los tribunales.

Pero es un sistema fracasado al cual se le han visto las costuras desde el primer momento. Porque en 1999 comienza la privatización, en 2003 la empresa empieza a acumular pérdidas, La Generalitat sale al rescate y, a partir de ahí, han ido modificando

las reglas del juego para que siempre hubiera esa ganancia del interés particular en detrimento del interés general.

Usted lo calificaba como capitalismo de amiguetes, privatización a la carta. Un modelo fracasado que ya toca a su fin en la Comunidad Valenciana, que deja atrás la opacidad, que deja atrás las dificultades en la planificación asistencial y que deja atrás la captura del regulador porque sabe que cuando tenemos un volumen tan grande de privatización es difícil esa planificación.

Así que seguimos trabajando con el objetivo de fortalecer la sanidad pública valenciana y de conseguir las mayores cuotas de una sanidad de calidad y pública en nuestra tierra.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Anem a continuar amb el mateix tema. Ara la pregunta que formula la il·lustre diputada Maria Josep Ortega sobre les condicions actuals del departament de salut de la Ribera.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Ortega Requena:

Senyora consellera, bona vesprada.

Començaré donant les gràcies en nom propi i en nom de tota la ciutadania de la Ribera. Gràcies i enhorabona a vosté, a la seua conselleria i al pacte del botànic perquè han estat capaços de permetre que a la Ribera recuperem el nostre hospital, la nostra sanitat i els nostres drets.

Hui fa quatre dies, exactament quatre dies després de quasi vint anys que es va inaugurar a la Ribera el model Alzira. El model Alzira que busquem a Viquipèdia i és un model que lliges i relliges i no té un altre objectiu, només que fer diners i fer caixa, omplir el calaix de les empreses.

I no és estrany, no és estrany que hi hagen diputats i diputades que, des que fa una estona que es parla del model Alzira, miren cap a un altre costat o parlen cap al company del costat. No saben on mirar, perquè no saben exactament què és el que ha passat.

El cas és que sense transferència, sense consulta i sense diàleg el Partit Popular inaugurarà una etapa que ara ho tenim a Viquipèdia i formarà part de la història del nostre país. Exactament perquè ha fet caixa i ha deixat de treballar per a les persones, per a treballar per a les empreses. Així és i així és el que ens ha passat.

No obstant això, el Partit Popular va decidir fer política ofegant els ciutadans amb retallades en aquella època per iniciar un desmantellament de recursos públics. Amb el mite que la millor gestió és dóna des del sector privat i no des del públic, rescataren l'empresa amb 72 milions d'euros,

disminuïren el personal i, a banda de sobre costos, que també, el model Alzira està demostrat que no va funcionar.

I a més, és que governar és protegir els drets, buscar el màxim benefici dels ciutadans. I gestionar els drets i els recursos és garantir necessitats bàsiques de les persones i mai es pot posar en mans dels que busquen un benefici econòmic. En els últims anys Ribera Salut estava en mans, el 50% del Banc de Sabadell i el 50% d'una multinacional nord-americana que es dia Centene Corporation.

I això no vol dir que un dia es van alçar estes multinacionals i van dir: «Ai! Ara ens preocupa la salut dels valencians i valencianes de la Ribera.» No. Tots sabem que no. No els preocupava la salut de les persones, no. Els preocupava la salut de la seua butxaca i aixina està més que demostrat.

Mire, han fet negoci molts anys amb la nostra salut. No se'ns han protegit els nostres drets ni la nostra salut. Han primat els negocis de les empreses i no dels ciutadans. Miren, quan el benefici empresarial es posa per damunt de la salut de les persones, es posa en perill la vida dels ciutadans de la Ribera per un capritx ideològic i no segons alguns titulars que eixien, però bé.

En els últims mesos s'ha detectat un increment de l'abandó per part de l'empresa respecte a les seues responsabilitats amb els ciutadans. Ells s'autodefinien com una millor assistència i han deixat demostrat que, quan perilla el benefici empresarial, perilla també l'assistència sanitària que pot quedar abandonada. I així veiem que l'assistència primària ha estat abandonada.

Es necessiten inversions, es necessita dignificar infraestructures, millores de l'equipament als centres, un reforçament de consultoris auxiliars, els serveis d'urgències que quedaven abandonats per les nits en els punts d'atenció continuada. Han centralitzat...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Ortega Requena:

...l'atenció a l'hospital sense garantir connexions i l'accés a este hospital.

Senyoria, és per tot això i després que s'ha quedat demostrada la situació del centre de salut... Senyora consellera, des del Grup Parlamentari Compromís volem saber en quines condicions ha deixat l'empresa Ribera Salut el departament de salut de la Ribera?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà la honorable consellera.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Gracias, señor presidente.

Señora Ortega, el recaudo que le puedo hacer hasta el momento, hasta que podamos comprobar de manera definitiva las condiciones en las que la empresa ha entregado el departamento a La Generalitat a la gestión pública directa es el siguiente: en lo asistencial, podemos ver cuestiones como una organización muy hospitalocéntrica, menos ratio de personal, obsolescencia tecnológica importante, abandono de la atención primaria, cierre de consultorios auxiliares, carencias en la atención urgente, falta de apuesta por la atención domiciliaria o toma de decisiones asistenciales con criterios economicistas como las trabas que se han puesto en el acceso a los tratamientos de la hepatitis C.

El departamento de salud de la Ribera se ha caracterizado por concentrar las especialidades médico-quirúrgicas en el centro hospitalario en detrimento de la atención primaria. Esta forma de planificar obliga a los usuarios a continuos desplazamientos al hospital eliminando como puerta de entrada más cercana al sistema lo que son los centros de salud y los consultorios.

La atención primaria, la atención a domicilio o la atención urgente tienen mucho margen de mejora. Así nos lo han transmitido los jefes de servicio, como también los coordinadores de atención primaria, como los propios alcaldes con los cuales hemos estado en constante diálogo para poder hacer una mejor planificación de la mejora asistencial del departamento.

A partir de ahora, en el departamento de la Ribera se va a fortalecer con una importante inversión, lo hemos repetido, 7,8 millones de euros, con una importante inyección de personal, 303 nuevos puestos de trabajo, para prestar servicios nuevos, más ágiles y de mayor calidad. Le puedo decir que el pasado día 1 ya se han incorporado 30 nuevos trabajadores en ese departamento.

De esos 303 trabajadores más para reforzar la plantilla vienen a sumarse a los 1.423 trabajadores indefinidos, a los 310 trabajadores estatutarios, a los 254 temporales que se cubrirán por primera vez en el departamento a través de bolsa de trabajo, que sabe que es una bolsa de trabajo que se abrió el 19 de febrero, que hay apuntados 14.000 valencianos y valencianas, y le tengo que decir que prácticamente de esos 254 ya están incorporados el cien por cien a sus puestos de trabajo esta misma mañana.

Y toda esta inyección en personal nos va a permitir la apertura de nuevas consultas de las especialidades más demandadas en los centros de salud integrados como traumatología, oftalmología, ginecología, dermatología u otorrinolaringología para acercar el sistema al usuario; equiparar el ratio de número de pacientes por médico para aproximarlos al resto de departamentos de sanidad pública que es un 20% superior; la apertura de los consultorios de la costa en periodos de vacaciones –que ya conoce–, como ha sucedido en Sueca y en Cullera; el refuerzo de los puntos de atención continuada en horario nocturno para evitar que queden sin facultativo por la salida del mismo a hacer los avisos domiciliarios; y la potenciación de la unidad de hospitalización a domicilio aumentando el número de médicos y también de personal

de enfermería, incluso adquiriendo coches eléctricos para el desplazamiento de profesionales al domicilio. (*Algú tus*)

Se trata –como le decía– de cambiar el paradigma en ese departamento y hacerlo como lo estamos implementando en el resto de departamentos de la sanidad pública valenciana de gestión pública directa, buscando aproximar el sistema sanitario al paciente, mejorar la atención en el ambiente domiciliario, en el entorno más cercano del usuario, y dar un mejor servicio a la atención urgente.

Por fin, hemos demostrado que las privatizaciones no son para siempre, que la palabra se da y se cumple, y que esto va en beneficio de los usuarios que van a ver mejorada su calidad asistencial.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyories, passem a la següent pregunta de control que formula la il·lustre diputada Marian Campello a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Senyora diputada, senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Campello Moreno:

Gràcies, president.

Bona vesprada, vicepresidenta.

Sap vosté encara millor que jo que la prioritat del govern del botànic són les persones, les persones i les personetes, i quan ho dic en diminutiu no ho dic per fer de menys sinó tot el contrari; per tota l'estima que contempla eixa fórmula que utilitzem molt en la nostra llengua, és com s'han referit a nosaltres les nostres famílies quan érem *xiquicos* i necessitàvem protecció i atenció, i com ho pot fer una mare cap a la seua filla.

Hui, vaig a preguntar-li pels centres destinats al tractament de xiquets i xiquetes amb problemes de desenvolupament o risc de patir-los en edats entre zero i els sis anys.

Ens trobarem amb centres dependents de la conselleria de sanitat, centres dependents de la conselleria de benestar social –ara polítiques inclusives–, centres dependents de les ONG i centres privats, una situació que dona la sensació com de caos, que cada u anava per un costat.

Els anomenats CAT fan una funció que és importantíssima, són centres que tracten amb menors, menors amb necessitats, necessitats molt concretes, complicades, diferents a la majoria, en situacions en molts casos, en situacions dramàtiques de vida, i fins ara no comptàvem amb un sistema de coordinació efectiu entre totes estes fórmules.

Les persones, les personetes de les quals parlem no són números a un llistat, no són xifres per a obtindre

subvencions, no són noms que poden quedar-se a un calaix, són vides que ens necessiten i que més que ningú, probablement, necessiten l'estat del benestar en tota la seua amplitud.

No es tracta de parlar de si la *herència rebida* del Partit Popular era bona o roïna quant a la memòria econòmica o quant al nombre de places; es tracta d'exposar que fins que la conselleria no ha estat sota la seua gestió, a partir del 2015, la gestió que féu el Consell abans sobre els centres d'atenció primerenca era nul·la, completament nul·la; cada centre era un món, cada xiquet o xiqueta, cada personeta atesa als centres eren un cas per a l'administració que el gestionava amb total discrecionalitat.

Mire que a mi, bé, m'agraden els misteris, en concret m'agrada un més que els altres, però estos misteris a mi no m'agraden gens, i m'imagino que a vosté tampoc. Des del model de pagament de factures per part de l'administració fins al tractament que es donaven als menors en estos centres, tot, tot era un misteri que jo no sé si vosté pot aclarir-nos a dia de hui. Però, com a mínim, imagine ja que podem qualificar-ho d'opac i sense racionalitat aparent per part del Consell anterior.

Respecte a la gestió actual, en contrast al govern anterior, ens queden clares algunes coses: hem posat ordre, hem posat ordre al desgavell misteriós del Partit Popular, i hem apostat per millorar i ampliar el servei augmentant el pressupost –perquè ja saben que si no n'hi ha pressupost és molt complicat millorar les coses– dels centres d'atenció primerenca fins a arribar a un 176% més respecte a l'últim pressupost del govern del Partit Popular.

Per tot açò, una vegada exposats tots estos precedents, senyora vicepresidenta, sabent que la nostra prioritat són les persones i les personetes, li faig la següent pregunta: ¿com està funcionant el nou protocol de centres d'atenció primerenca?

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Li contestarà la vicepresidenta.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, president.

Bona vesprada, senyories.

Gràcies, senyoria, per la seua pregunta.

Efectivament, els centres d'atenció primerenca, els CAT, que és l'acrònim en castellà, impliquen la intervenció de l'atenció a les personetes de zero a sis anys fonamentada a través del tractament, la prevenció i la inclusió social. Estos serien els tres elements.